

HET PLAN VOOR LANDINGEN IN JAPAN

verdeeld bij de invasie van de Japanse hoofdeilanden Kioesjoe en Honsjoe: MacArthur zou als *Commander in Chief US Army Forces Pacific* verantwoordelijk zijn voor de operaties te land en Nimitz als *Commander in Chief US Pacific Fleet and Pacific Ocean Areas* voor die ter zee, de landingen zelf inbegrepen; beiden zouden hun directieven krijgen van de *Joint Chiefs of Staff* en voor de hun opgedragen operaties gedetailleerde plannen moeten opstellen. Een instructie waarin dit alles bepaald werd, ging op 3 april naar MacArthur en Nimitz uit.

Terwijl nu het einde van de oorlog in Europa snel naderde en MacArthur voorbereidingen trof voor de hem opgedragen expedities naar Tarakan (de landing vond er op 1 mei plaats), Balikpapan (landing 1 juli – de raffinaderijen waren er goeddeels verwoest) en Brits-Noord-Borneo (landing 23 mei)¹, ging het *Joint War Plans Committee* in Washington nauwkeurig na, hoeveel divisies men nodig zou hebben voor de invasie van Kioesjoe en Honsjoe. Voor Kioesjoe 8 in de landingsfase en 5 er bij voor de verdere operaties, voor Honsjoe 12 in de landingsfase en 11 erbij; bovendien zouden 6 divisies dienen op te treden als bezettingstroepen in de delen van Japan waaruit de Japanse strijdkrachten verdreven zouden zijn. Er zouden dus in totaal 42 divisies nodig zijn. In de *Pacific* bevonden er zich al 27, nl. 6 van het *Marine Corps* en 21 van het leger; daar zouden 15 bijkomen die, via de Verenigde Staten, uit Europa zouden worden overgebracht en op die 15 zouden uit Europa nog 21 andere volgen om in de Verenigde Staten als strategische reserve achter de hand te worden gehouden. Tevens zouden de Amerikaanse luchtstrijdkrachten in de *Pacific* worden verdubbeld, waarbij de uit Europa terug te keren bemanningen van bommenwerpers *B-29's* zouden meekrijgen. Al die verplaatsingen uit Europa moesten in tien maanden worden uitgevoerd.

Waar moesten de 36 divisies die in eerste instantie bij de gevechten op Kioesjoe en Honsjoe zouden worden ingezet, geconcentreerd worden? Besloten werd: 30 op de Philippijnen, 3 op Okinawa, 2 op Hawaï en 1 op Saipan. Gedetailleerde plannen werden uitgewerkt om al die divisies tijdig eerst naar hun concentratiegebieden en vervolgens naar Japan over te brengen – daar waren transport- en troepenschepen voor nodig in grotere aantallen dan ooit in de Tweede Wereldoorlog voor één operatie waren gebruikt. Trouwens, ook de eigen operaties van de marine en van de *Army Air Forces* alsmede de werkzaamheden van het *Army Service Corps* vergden grootscheepse transporten. Alle daarbij inge-

¹ Over de bevrijding van Tarakan en Balikpapan, waaraan Nederlandse strijdkrachten deelnamen, zullen wij uitgebreider schrijven in ons volgende deel.